

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.387/2024/5.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.289/2024/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 7.P.20.151/2024/4.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az alperes kiadóját, a név Zrt.-t (cím4), hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett hírportál felületen 2024. július 7. napján „cikk címel” címmel jelent meg írás, amely az alábbiakat közölte:

[2] „Úgy beszélt velük, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja – fogalmazott a név1nak egy édesapa, aki kiskorú lányait kísérte el a belvárosi szórakozóhelyre, ahol felperes a viselkedésével botrányt okozott.

A név1 megtalálta azt az édesapát, aki kiskorú lányával és annak barátnőivel ott volt az egyik budapesti szórakozóhelyen azon az éjszakán, amikor biztonsági őrök botrányos viselkedése miatt kidobták felperest.

Mint írják, az édesapa születésnapjára ajándékként vitte el 17 éves lányait és barátnőit a „tini-diszkónak” is nevezett felkapott szórakozóhelyre.

A történetekre felháborodottan visszaemlékező apa állítja, hogy az erősen ittasnak látszó felperes a lányának és szintén kiskorú barátnőinek obszcénnek, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett. Be-beszólt, úgy viselkedett, mint aki, ahogy az édesapa fogalmazott, „azonnal bárkit az ágyába cipelhet, és még az illető érezze megtiszteltetésnek”

„Egyre tűrhetetlenebb lett a helyzet, felperes nem ismert semmiféle határt. A lányok először zavartan elléptek, igyekeztek távol maradni tőle, de nem tárgított. Aztán már tőlem kértek segítséget” – mondta el a név1-nak az édesapa.

„Úgy beszélt velük, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, nem tudok mást mondani, mint hogy perverz beszélésökkel alázza őket. Amikor keményen rászóltam, megfenyegetett, hogy majd a testőrei elintézik. Az sem érdekelt amikor megmondtam, hogy kiskorú lányokkal mégsem kellene ennyire mocskos szájjal beszélnie.”

Az édesapa szerint felperes pontosan ezt mondta az egyik kiskorú lánynak: „Örülj, ha széttetheted nekem a lábad.”

Az apa állítja, hogy a botrány kirobbanásában az játszotta a legnagyobb szerepet, hogy felperes egyre inkább bevadult, mint aki nem ismer határokat. Akik kifogásolták az obszcén beszélésöket, azöket „szó szerint megfenyegette”. Amikor szóvá tették neki, hogy sok körülötte a kiskorú lány, az édesapa szerint ezt mondta: „Nem baj, szeretem a friss húst”.

Mint ismert június 21-én, péntek hajnalban okozott botrányt felperes az név2 nevű budapesti, V. kerületi szórakozóhelyen. A büntetőügyben folyik a nyomozás, jogi szakértők szerint felperest nemcsak garázdaságért, de egy telefon erőszakos eltulajdonítása miatt rablásért is felelősségre vonhatják.”

[3] A felperes jogi képviselője útján helyreigazítási kérelmet terjesztett elő az alperesnél, amely 2024. július 26-án került kézbesítésre. Az alperes a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget, ezt követően a felperes 2024. augusztus 14-én keresetet nyújtott be a bírósághoz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes keresetében olyan helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest, melyből kitűnik, hogy a cikkben valótlanul állították és híresztelték, hogy felperes az név2 nevű budapesti szórakozóhelyen perverz beszélésökkel alázza a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, valamint beszélésökkel alázza a kiskorú lányokat. Valótlanul állították és híresztelték továbbá, hogy felperes a nevezett budapesti belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állították és híresztelték továbbá, hogy felperes a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha széttetheted nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst”, utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni.

[5] A felperes perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

[6] Az alperes képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresettel egyezően a következő közlemény közzétételére kötelezte az alperest, a perbeli cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel, a cikk megjelenési helyén:

[8] „Hírportálunkat a Szegedi Törvényszék P.20.151/2024/4. sorszámú ítéletével a következők közlésére kötelezte

HELYREIGAZÍTÁS

A <https://hírportál> oldalon a 2024. július 7. napján „felperes perverz beszélésökkel alázza a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címmel megjelent írásban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy felperes az név2 nevű budapesti szórakozóhelyen perverz beszélésökkel alázza a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és

úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, valamint beszélésekkel alázta a kiskorú lányokat.

Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy felperes a nevezett budapesti belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy felperes a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheted nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst”, utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni.”

[9] Az elsőfokú bíróság az alperes által szerkesztett lapot kiadó név Zrt.-t, mint kiadót kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2.480 EUR + áfa és 25.000 forint készkiadás perköltséget, valamint 60 napon belül a felperes Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 36.000 forint eljárási illetéket.

[10] Az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 497. § (4) bekezdése alapján a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni, figyelemmel arra, hogy az alperes képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg és írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a keresettel egyező tartalmú ítéletet hozott. Az ítélet részletesebb indokolását mellőzte a kereset nem vitatott volta miatt.

[11] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, az alperes kiadóját perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

[12] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában elsődlegesen a felülbírálati jogkörének terjedelmével foglalkozott. Ebben a körben kifejtette, hogy a Pp. 381. §-a szerinti lényeges eljárási szabálysértés esetén lehetséges az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása akkor, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. A másodfokú bíróság az alperes fellebbezésében megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálta [Pp. 189. § (2) bekezdés és 497. § (1) bekezdés].

[13] A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalmára figyelemmel alapvetően azzal foglalkozott, hogy a perfelvételi tárgyalás szabályszerűen került-e megtartásra, az elsőfokú bíróság betartotta-e a tárgyalási időközre vonatkozó speciális rendelkezéseket. Kifejtette, hogy a Pp. általános és különös rendelkezéseket egyaránt tartalmaz, az általános szabályok csak akkor tekinthetők irányadónak, ha nincs azoktól eltérő, az adott eljárásra vonatkoztatható speciális, különös rendelkezés.

[14] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a tárgyalási időköz vonatkozásában az általános rendelkezést a Pp. 189. § (2) bekezdése tartalmazza oly módon, hogy e törvény eltérő rendelkezése hiányában a perfelvételi tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az idézésnek a felek részére történő kézbesítése a tárgyalás napját legalább 15 nappal megelőzze. Ugyancsak ezen jogszabályhely szerint a tárgyalási időközt a bíróság sürgős esetben lerövidítheti.

[15] A másodfokú bíróság ugyanakkor kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítási perekre az azonnali jogvédelmi igényből eredően speciális szabályok vonatkoznak, a per minél hatékonyabb és gyorsabb lefolytatása érdekében az osztott perszerkezet általános eljárási modelljétől eltérően több különös szabály vonatkozik. Utalt a Pp. 494. §-ára abban, hogy a Pp. rendelkezéseit sajtó-helyreigazítási perekben az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni. Ilyen eltérésként szerepel a Pp. 497. § (1) bekezdése, amely legalább 3 napos tárgyalási időközt határoz meg úgy, hogy annak lerövidítési lehetőségéről külön nem rendelkezik. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az alperes fellebbezési érvelését alapvetően tévesnek minősítette, mert a sajtó-helyreigazítási perekben a tárgyalási időköz a

törvényi szabályozás alapján legalább 3 nap, vagyis minimum ilyen időtartamnak kell meglennie a perfelvételi tárgyalást kitűző végzés felek részére történő szabályszerű kézbesítése és a perfelvételi tárgyalás kitűzött határnapja között. Megállapítása szerint ehhez képest a speciális rendelkezés miatt fel sem merül az általános szabály szerinti 15 napos tárgyalási időköz alkalmazása, így e pertípusban annak lerövidítése nem értelmezhető. Ehhez képest megállapítható volt, hogy a bíróságot nem terheli ebben a pertípusban a tárgyalási időköz külön lerövidítésének kötelezettsége, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor mellőzte a 15 napos tárgyalási időköz lerövidítésére vonatkozó külön rendelkezést. Az elsőfokú bíróságnak arról kellett meggyőződnie a perfelvételi tárgyaláson, hogy a 3 napos – a törvényben külön rögzített – tárgyalási időköz megtartott volt-e.

[16] A jelen esetben a tárgyalási időköz meghaladta a 3 napot, tekintettel arra, hogy a perfelvételi tárgyalásra szóló idézés szabályszerű átvétele és a perfelvételi tárgyalás határnapja közötti időtartam 5 nap volt, így az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt a perfelvételi tárgyalás megtartásával. Mivel pedig az alperes szabályszerű idézése és a tárgyalási időköz megtartottsága ellenére elmulasztotta a perfelvételi tárgyalást, illetve írásbeli védekezést nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Pp. 497. § (4) bekezdését akkor, amikor a keresetet nem vitatottnak tekintette és hozott azzal egyező tartalmú ítéletet. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[18] Az alperes megsértett jogszabályként hivatkozott a Pp. 497. § (1) és (4) bekezdésére azzal, hogy az elsőfokú bíróság szabálytalanul tartotta meg a perfelvételi tárgyalást, így annak alapján nem hozhatott volna a keresettel egyező tartalmú ítéletet.

[19] Az alperes előadta, hogy részére 2024. augusztus 23. napján került kézbesítésre az idézés, amely a tárgyalási időköz lerövidítésére vonatkozóan tájékoztatást nem tartalmazott. A perfelvételi tárgyalás 2024. augusztus 29. napjára került kitűzésre, így a két időpont között összesen 5 nap telt el. Álláspontja szerint nem volt szabályszerű a perfelvételi tárgyalás határnapjának meghatározása, figyelemmel arra, hogy részére semmilyen irat nem került kézbesítésre, amely a tárgyalási időköz lerövidítésére tartalmazott volna intézkedést.

[20] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifejtettek szerint a Pp. utaló szabálya (Pp. 494. §) álláspontja szerint nem teszi mellőzhetővé a Pp. 189. § (2) bekezdésének alkalmazását. Álláspontja szerint a jogszabály helyes értelmezése esetén sajtó-helyreigazítási perben a tárgyalási időköz 3–15 nap, ezért szabályszerű tájékoztatás szükséges a 15 naphoz képest a határidő lerövidítéséről. Előadta, hogy a tárgyalási időköz precíz betartásának garanciális jelentősége van, különös tekintettel arra a rendelkezésre is, hogy a Pp. 497. § (3) bekezdése lehetővé teszi az alperes számára, hogy legkésőbb a perfelvételi tárgyalás határnapját megelőző 3 nappal korábban írásbeli ellenkérelmet nyújthasson be. Az alperes számára mindenképpen biztosítottak kell lennie a megfelelő időnek az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak helyes indokai alapján, valamint kérte kötelezni az alperest a

perköltség megtérítésére. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok az irányadó eljárásjogi szabályokat teljeskörűen megtartották, az elsőfokú bíróság jogszerűen hozott úgynevezett mulasztásos ítéletet, melynek megváltoztatására a másodfokú eljárásban sem volt indok.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

[23] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[24] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[25] A jelen esetben a felülvizsgálati eljárás kereteire figyelemmel a Kúriának kizárólag abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a jogerős ítélet helytállóan állapította-e meg azt, hogy az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítási eljárásban a perfelvételi tárgyalás kitűzése során a tárgyalási időközt megtartotta, azaz a perfelvételi tárgyalás szabályszerűen került-e megtartásra vagy sem.

[26] A perfelvételi tárgyalás kitűzéséről a Pp. 189. §-a rendelkezik. A (2) bekezdés értelmében a törvény eltérő rendelkezése hiányában a perfelvételi tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az idézésnek a felek részére történő kézbesítése a tárgyalás napját legalább 15 nappal megelőzze (tárgyalási időköz). A tárgyalási időközt a bíróság sürgős esetben lerövidítheti. Ez a rendelkezés tehát kifejezetten tartalmazza azt az utalást is, hogy a törvény a tárgyalási időköz időtartama tekintetében az általánostól eltérően is rendelkezhet. A Pp. XXXVIII. fejezete az egyes személyiségi jogok érvényesítése iránt indított perekre vonatkozó speciális rendelkezéseket tartalmazza. A Pp. 493. §-a szerint e fejezet alkalmazásában személyiségi jogok érvényesítése iránti indított pernek minősül a sajtó-helyreigazítási eljárás. A Pp. 494. § általánosságban tartalmazza azt, hogy a Pp. rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott személyiségi jogok érvényesítése iránt indított perekben az e fejezetekben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni. A jogszabály tehát ezáltal újra utal arra, hogy egyes eljárásokban speciális szabályok az irányadók. Ezzel összhangban a Pp. 497. § (1) bekezdése tartalmazza azt a sajtó-helyreigazítási eljárásra nézve, hogy amennyiben a keresetlevél perfelvételre alkalmas, a bíróság legkésőbb a keresetlevél előterjesztésétől számított 15. napra kitűzi a perfelvételi tárgyalást, amelyre a feleket idézi. Ha a keresetlevél csak a bíróság intézkedését követően válik tárgyalásra alkalmassá, a tárgyalás kitűzésére előírt határidő kezdő időpontját ettől az időponttól kell számítani. A tárgyalási időköz legalább 3 nap.

[27] A Kúria szerint a másodfokú bíróság ezen szabályokkal teljes összhangban helyesen állapította meg azt, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban a tárgyalási időköz 3–15 nap között állapítható meg a törvény speciális, külön felhatalmazása alapján. A Pp. 497. § (2) bekezdése szerint a bíróság a perfelvételi tárgyalásra történő idézéssel egyidejűleg közli a keresetet az alperessel és felhívja a feleket, hogy az ide vonatkozó valamennyi okiratot és egyéb

bizonyítási eszközt a tárgyalásra hozzák magukkal, az alperest pedig arra is, hogy a keresetre a tárgyaláson adja elő az írásbeli ellenkérelemnek megfelelő tartalmú nyilatkozatát.

[28] Az iratok alapján megállapítható volt, hogy a jelen perben az alperes a jogszabály ezen rendelkezésének megfelelő felhívást kézhez kapta. A Pp. 497. § (3) bekezdése biztosítja az alperes számára azt a lehetőséget, hogy legkésőbb a perfelvételi tárgyalás hatánapját megelőző 3 nappal korábban, írásbeli ellenkérelmet nyújthat be, feltéve, hogy azt egyidejűleg a felperesnek is megküldi és ennek tényét igazolja. A jelen esetben az alperes ezzel a lehetőséggel nem élt.

[29] Az általánoshoz képest speciális rendelkezést tartalmaz a Pp. 497. § (4) bekezdése is annyiban, hogy ha a perfelvételi tárgyalást az alperes elmulasztotta és írásbeli védekezést nem terjesztett elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni és a bíróság a perfelvétel lezárását követően ítéletében marasztalja az alperest, kivéve, ha az eljárás megszüntetésének van helye. Ha a jelenlévő alperes korábban írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, azt legkésőbb a perfelvételi tárgyaláson szóban köteles előadni.

[30] A jelen esetben az volt megállapítható, hogy az alperes jogi képviselője a perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Tényként állapítható meg az is, hogy a tárgyalásra szóló idézést 2024. augusztus 23-án átvették, így a tárgyalási időköz megtartott volt, a törvény által előírt 3 napos minimális időköz figyelembevételével.

[31] A Kúria szerint helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a Pp. 189. § (2) bekezdése és a Pp. 497. §-a között az általános és különös szabályra vonatkozó összefüggés áll fenn, a Pp. 494. §-ában rögzített utaló szabályra tekintettel a sajtó-helyreigazítási eljárás esetében a Pp. 497. §-át kell alkalmazni. Miután pedig a felhívott jogszabály a lehetséges tárgyalási időközt 3 és 15 nap között maga rögzíti, nincs szükség arra, hogy a bíróság a tárgyalási időköz lerövidítéséről külön határozatot hozzon, már csak azért sem, mert a 3 napos tárgyalási időköz alkalmazása magából a jogszabályból következik, annak lerövidítése pedig nem történt meg, hiszen az idézés átvétele és a tárgyalási hatánap között több mint 3 nap telt el.

[32] A rendelkezésre álló adatok alapján ezért egyértelműen megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság sajtó-helyreigazításra vonatkozó speciális szabályok teljes körű megtartásával tűzte ki a perfelvételi tárgyalást, nem követett el semmiféle mulasztást akkor, amikor nem rendelkezett külön a tárgyalási időköz lerövidítéséről, hiszen erre a törvény speciális rendelkezése folytán egyáltalán nem is volt szükség.

[33] A tárgyalási időköz intézménye éppen annak a lehetőségét biztosítja az alperes számára, hogy kellő idő álljon rendelkezésre számára a tárgyalásra való felkészülésre. A sajtó-helyreigazítás olyan speciális eljárás, amelynek célja a gyors és hatékony jogvédelem nyújtása a jogosult számára. Ez indokolja a határidő törvény általi külön szabályozását. Fontosnak tartja a Kúria továbbá annak hangsúlyozását, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás által érintett cikkek vonatkozásában a sajtószervnek egyébként már a közlemény megjelentetésekor rendelkezésére kell, hogy álljanak a bizonyítékok a vitatott állítások igazolására, hiszen a sajtó tevékenysége is csak felelősséggel gyakorolható, a sajtónak kifejezetten feladata az általa közölt tényállítások valóságtartalmának vizsgálata már a cikk megjelenését megelőzően. Ehhez képest a sajtó részéről nem csupán a tárgyalási időközben kell törekedni a bizonyítékok megismerésére és összegyűjtésére, valamint rendszerezésére, ezt már a cikk megjelentetését megelőzően meg kell tennie. Ez a körülmény is indokolja a tárgyalási időköz speciális szabályozását.

[34] A Kúria kiemeli azt is, hogy sajtó-helyreigazítási perekben az előzetes eljárás kötelezettségéből adódóan a sajtószerv már jóval a keresetindítást megelőzően az előzetes

helyreigazítási kérelemből megismeri a felperes igényét, így a felkészülésre mindenképpen elegendő idő áll rendelkezésre.

[35] A Kúria szerint a jogerős ítélet nem ellentétes az Alaptörvény 28. cikkének értelmező rendelkezésével, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ebben a körben azt kell figyelembe venni a Kúria szerint, hogy a sajtó-helyreigazítás mint jogintézmény közismert alapvető célja az, hogy az igényt érvényesítő fél számára gyors és hatékony jogorvoslatot biztosítson. Ennek pedig kifejezetten megfelel a kötelező előzetes eljárás és a tárgyalási időköz speciális szabályozása, amely elegendő felkészülés időt biztosít a sajtószerv számára, figyelemmel a már korábban ismertetett szempontokra, azaz arra, hogy a sajtószerv már a közléskor birtokában kell, hogy legyen az állításait megalapozó bizonyítékoknak.

[36] Mindezekre figyelemmel megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a tárgyalási időközökre vonatkozó szabályokat, perfelvételi tárgyalás kitűzése szabályszerű volt, ezt a tárgyalást az alperes elmulasztotta, így megalapozottan kerülhetett sor a Pp. 497. § (4) bekezdésének alkalmazására.

[37] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[38] Sajtó-helyreigazítási eljárásban a Pp. speciális szabályai szerint a tárgyalási időköz lehetséges hossza 3–15 nap. Amennyiben a bíróság ezen határidőn belül tűzi ki a perfelvételi tárgyalást, nincs szükség arra, hogy a tárgyalási időköz külön lerövidítéséről határozzon. Amennyiben az alperes a perfelvételi tárgyalást elmulasztja és írásbeli ellenkérelmet nem terjeszt elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni.

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperes javára felülvizsgálati eljárási költséget (ügyvédi munkadíjat) azért nem ítelt meg, mert az arra vonatkozó megbízási szerződést a felperes nem csatolta. A felülvizsgálati ellenkérelemben ugyan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban 1/F/5. szám alatt csatolt nyilatkozatot az ügyvédi megbízási szerződés tekintetében, azonban az irat az ügyvédi meghatalmazást tartalmazza. A megbízási szerződés hiányában nem állapítható meg, hogy az kiterjedt-e a felülvizsgálati eljárásra vagy sem, a felperes igénye nem felelt meg a felszámításnak a Pp. 81. § (2) bekezdésében rögzített követelményeinek, külön költségjegyzék sem került előterjesztésre.

[40] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperes kiadója köteles megfizetni. Az illeték mértékét a Kúria az illetékekről

szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján határozta meg. A Kúria tájékoztatja az illeték megfizetésére köteles kiadót, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[41] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. március 5.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghe dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró